

מסורת הש"ס

(א) ארבע אומות שבעה שנים.
(ב) ארבעה חסידים בלבד.

דבינו גרשום

[illegible]

הבן ואיכא הסבת נחלה שנופי
בהסבת הבן כתיבי ודקא קשיא

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

דברי תימא: לא מפי שהבעל יורש את אשתו אלא מפי בן שהלך והוא יורשה והוא נקרא על שגב אביו ועל סיבת הכן המורה מקפדת שהיה הוא קרוב לה מן הבעל: **הא שמע:** מקרא אחריתא ומבשר לו לא תשוב וגו' הא מן למה לי אלא לאו לסיבת הבעל אחא לאשמעינן שהבעל

וכי מגין לאירי שלא היה לו לשגוב מלמד
שנשא יאיר אשה ומתה וירשה מאי ואומר
וכי תימא בסבת הבן קא קפיד קרא אבל
בעל לא ירית תא שמע ולא תסוב נחלה לבני
ישראל ממטה למטה וכי תימא לעבור עליו
בלאו ועשה ת"ש לא תסוב נחלה ממטה
למטה אחר וכי תימא לעבור עליו בשני לאוי
ועשה תא שמע ואלעזר בן אהרן מת וגו' וכי
תימא אלעזר הוא דנסיב איתתא ומתה וירתה
פנחס תא שמע ושגוב הוליד את יאיר וגו'
וכי תימא התיס נמי הכי הוא אם כן תרי קראי
למה לי אמר ליה רב פפא לאביי ממאי דלמא
לעולם אימא לך בעל לא ירית וקראי בסבת
הבן כרשנין וידי דובין מויזב ופנחס נמי
דובין מויזב א"ל פנחס דובין מויזב לא מצית
אמרת דאם כן נמצאת שדה חזורת ביובל
וגמצא צדיק קבור בקבר שאינו שלו אלא
אימא דנפלה ליה משרה חרמים אמר אביי
סוף סוף הא קא מתקערא נחלה משבטא
דאימא לשבטא דאבא וממאי ודלמא שאני
ותם שכבר הוסבה ^(א) א"ל שכבר הוסבה לא
אמרין א"ל רב יימר לרב אשי ^(ב) אי אמרת
בשבטא שכבר הוסבה היינו דמתוקמא קרא
בין כסבת הבן בין כסבת הבעל אלא אי
אמרת לא אמרין שכבר הוסבה כי מינסבא
לאחר ממשפחת מטה אביה מאי הוה
הא מתקערא נחלה משבטא דאימא
לשבטא דאבא דמנסבין לה לנכרא דאבוה
משבטא דאבוה ואימיה משבטא דאימיה
אי

[illegible]

מנצח! המפקד הראשי טובה ללקמן שצמחמין וכפירקין דלעיל: אלף ה"ב וכן נמצא! המפקד הראשי טובה ללקמן שצמחמין וכפירקין דלעיל: אלף ה"ב וכן נמצא! המפקד הראשי טובה ללקמן שצמחמין וכפירקין דלעיל: אלף ה"ב וכן נמצא!

(ח) נראה דל"ל חלומה שחל על קדשי קדשים כגון קדשים קלים שהכל לבטל וכו'.

ק"ב.

מִנֵּי יֵאָדָר שֶׁאֵל הוּא שְׁנוּב. חִימָה לִרְשָׁעִים אִי לְבַח הָאָדָם
מִתְחַלֵּק הָאָדָם אֲמַחֵי לֹא הוּא יֵאָדָר שֶׁלֹּא הוּא לְשׁוּב:
וְכִי חִימָה יִעָדֵר מֵאִי בְּשֵׁי אִיִּין. חִימָה הֵא הֵאֵל לְחִימָה לְחִימָה
לֹא מִתְחַלֵּק בְּלֹא יִתְרִים וְכִי חִימָה דְּהִי הָאָדָם לְחִימָה אִי

יהיה לו לשגוב מלמד
ה ירשה מאי ואומר
קא קפיד קרא אבל
ולא תשוב נחלה לבני
ני תימא לעבור עליו
תשוב בשלי ממטה
עבור עליו נחלה ארין
בן אהרן מת וגו' וכי
איתתא ומתה וירתה
הוליד את יאיר וגו'
הוא אם בן חרי קרא
א לאביי ממאי דמא
א ירית וקראי בסכת
יין מיזבן ופנחס נמי
רובין מיזבן לא מצית
שדה חזרת ביובל
גר שאינו שלו אלא
ה חרמים אמר אביי
וקרא נחלה משבטא
וממאי דלמא שאני
ר' שבב הוסבה לא
ר' פאשי א"א אמרת
הוינו דמתוקמא קרא
נחלה הבעל אלא אי
ה הוסבה כי מינסבא
ה אביה מאי הוה
משבטא דאימא
ל לגברא דאיבה
משבטא דאימה
א

מתעקרת נחלה האם משבטא דלימא לשבטא דלחא שריה הכן אבין
 ואמו ומתיסרם עז שבת אבין או שמה דבעל לא יירשה כלל
 ויורשם תאמלון או מתגרס וירשה הכן לא איפת לא לפי שאי אפשר
 לעשות תקנה דכרז זה אלא כי אמרת דבעל לא יירש וקראי בתנאים
 הכן דקא פרכת כי קא מייסבא נמי לגבאר דלחויי משבטא דלחויי
 ויירומי משבטא דלימא מתעקרת נחלה האם על ידי הכן דפרי'
 אלא לא ודאי נבטיה בעל משמע ויכרי קים ילי לנחא דקראי דולכ
 וירשת נחלה נבטיה בעל כחוי מדכחיזי שני ירושת שני מוטו משמע
 ונלחלה האם נמי ענדין תקנחא שלם תסוב יורר ויכרי פירושא
 דגרייחא האם הוא ואמר וכל וכן יורשת נחלה ונבטיה בעל הכחוי
 דחזיר דמתיק תקנחא נלחלה האם וכן יומא נבטיה בעל משמע
 וקרא לא אחא למעבד תקנחא אלא לנחלה האם חא שמה לא תסוב
 נחלה ומיחורא דקראי משמעין דחד נבטיה הכן וחד נבטיה בעל
 ואם כי הווא דכחז ביה ירושת שני משמע דשני תקנחא
 לנחלה האם נבטיה בעל כחז דלשכחיין ביה תקנחא:

אמר ליה רב פפא לאבי דרסא שאני התם שכבר הוסבה. אע"ג דמבייב היה ירושת שני מטות לא קפיד קרא אמנות האם שכבר הוסבה ולעולם קרא בסיבת הכן אע"ג דליכא תקנתא לנחלת האם אל"ל שכבר הוסבה לא אמרין אין סברא לומר שלא הקפיד יתבאר אמנות האם אע"ג שכבר הוסבה דכיון דמבייב ירושת שני מטות משמע דנחלתה לא קפיד נמי תקנתא: **אמר** ליה רב יימר דרב אשי אי אמרת בשלמא שכבר הוסבה היינו דמתוקמי קרא בין בסיבת הכן בין בסיבת הבע"ב. רב יימר לא הוא יודע דלמי כי היה מוקי לקרא בסיבת העצל מפרש לקרא דמסניני לה גברא משכנא דלבוה ואימיה משכנא דלימה ולהכי קשיא ליה אחאי דלבוה ליה לאוקומי בסיבת העצל עפי מנסיבת הכן ובין הכי ובין הכי

תשובת רבינו גרשון מאור עיני הגולה ז"ל אמר אבי סוף סוף
שאיני הסס שכבר הוסבה ודלמא שכבר הוסבה לא אמרינן
הוסבה שפיר אלא אי אמרנא לא אמרינן שכבר הוסבה הא
לנברא דאבוהי משכטא דאבוה ואימיה משכטא דאימא
אי

לכן שכבר הוסבה לא אמרתי ואפי' הכי דבעל ירית מתוקמי קראי שפיר ודקשיא לך הא ומסבין לה בעל המתילד אבהי משפטא דאבהי ואימי משפטא ואימה דהשתא קיימי שפטא ראובן ושפטא שמעון וליכא סיבה נחלה כלל ואם לחשך ארם לומר כיון דבעל

הגהות הב"ח

(א) גב' שבעה הוספה
ודלמא שבעה הוספה לא
אמרין: (ב) רשב"ם ד"ה
וליר וכו' וסיפור דברים
בעלתא הוא ואפי' את"ל
דהתבא עלמו לא: (ג) ד"ה
ופתח נמי כ' דנסי כ'
אלא כלומר: (ד) תוס' ד"ה
לימא וכו' ונראה לר"י
זכו ליצור בפני עלמו:

רבינו גרשום (המסך)

[illegible]